

РЕШЕНИЕ

№ 4532

гр. София, 24.10.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 25 състав, в публично заседание на 03.10.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Боряна Петкова

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **3939** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл.178 от Административно-процесуалния Кодекс (АПК) във вр. с чл.215 от Закона за устройство на територията (ЗУТ).

Образувано е по жалба на В. Н., в качеството му на управител на [фирма], срещу ЗАПОВЕД № РД-09-50-1526/ 11.10.2010г. на главния архитект на Столична община (СО). С оспорвания административен акт, на основание чл.124, ал.3 и чл.108, ал.5 ЗУТ, главният архитект на СО е ОТКАЗАЛ да разреши допускане на устройствена процедура за изработване на план за регулация и застрояване (ПРЗ) за поземлен имот с идентификатор 68134.4354.284, попадащ в [населено място], район „Л.“, [улица].

Жалбоподателят излага доводи за недействителност на оспорвания административен акт, поради допуснати при постановяването му съществени нарушения на административнопроизводствените правила, установени в чл.30, ал.2 АПК. Претендира, че по силата на тази норма ответникът е бил длъжен да го уведоми за недостатъците на искането за допускане на устройствена процедура, както и да му даде подходящ срок да окомплектова заявлението си с необходимите документи. Твърди също, че ответникът не се е произнесъл по искането за допускане на устройствена процедура в установените в чл.135, ал.3 ЗУТ срокове, с което съществено е нарушил административно-производствените правила. Моли съда да отмени Заповед № РД-09-50-1526/ 11.10.2010г. и върне преписката на главния архитект на С. със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона. Претендира да му бъдат възстановени направените разноски по водене на делото пред настоящата инстанция.

Ответникът – главен архитект на Столична община, редовно уведомен за образуваното съдебно производство, не се представлява по делото и не изразява становище по жалбата.

СЪДЪТ, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателят е собственик на неурегулиран поземлен имот – нива № 035019 в землището на[жк], местността „Лозище”, ЕКАТТЕ 99128, с площ от 2001 кв.м. Това обстоятелство е установено с приетия по делото Нотариален акт (НА) № 163/ 31.03.2006г. за продажба на недвижим имот.

Административното производство е образувано по Заявление вх. № ГР-70-00-55/ 02.02.2010г. за даване на съгласие за изработване на проект за ПУП за процесния имот. Към заявлението са приложени копие от НА № 163/ 2006г., Скица № 471/ 25.01.2010г. на имот с идентификатор 68134.4354.284, издадена от Службата по геодезия, картография и кадастър – [населено място] и скица – мотивирано предложение за ПУП – план за регулация и застрояване (ПРЗ) за образуване на нов урегулиран поземлен имот.

Въз основа на изразени становища от отдели „Териториално планиране”, „Комуникация и транспорт” и „Правен”, както и на Решение по т.38 от Протокол № ЕС-Г-58/ 15.06.2010г. на общинския експертен съвет по устройство на територията (ОЕСУТ) главният архитект на Столична община е постановил процесната Заповед.

При така установените факти, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Настоящият състав приема, че отказът по чл.124, ал.3 ЗУТ да се даде разрешение за изработване на подробен устройствен план (ПУП) е индивидуален административен акт по смисъла на чл.21, ал.1 АПК, тъй като с него непосредствено се засяга законен интерес на жалбоподателя и подлежи на съдебен контрол.

Жалбата е подадена в преклузивния срок за оспорване, от лице с правен интерес.

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА.

С оглед въведените от жалбоподателя твърдения за недействителност на оспорвания административен акт и на основание чл.168, ал.1 АПК съдът извърши проверка на Заповед № РД-09-50-1526/ 11.10.2010г. и достигна до следните правни изводи:

Актът е издаден от компетентен административен орган. За установяване на това обстоятелство по делото е приета и не е оспорена Заповед № РД-09-3345/ 29.05.2008г. с която, на основание §1, ал.3 от Допълнителните разпоредби на ЗУТ (редакцията ДВ, бр.61/ 2001г.) кметът на Столична община е оправомощил главния архитект да дава съгласие за изработване на ПУП на основание чл.124, ал.3 ЗУТ.

Настоящият състав приема, че оспорваната Заповед страда от порок във формата и е постановена в противоречие с материалния закон - отменителни основания, съгласно чл.146, т.2 и т.4 АПК.

Съгласно императивната норма на чл.59, ал.2, т.4 АПК административният акт задължително следва да съдържа правните и фактическите основания за издаването му. Изискването за мотивиране на административните актове обезпечава правилно упражняване на съдебния контрол за законосъобразност и осигурява възможност на страните за защита.

В процесния случай съдът приема, че е налице пълно несъответствие между

фактическите и правни основания за постановяване на акта, което по същество е равно на липса на мотиви.

Като правно основание за издаване на оспорваната Заповед е посочена разпоредбата на чл.108, ал.5 ЗУТ. Съгласно тази норма предвижданията на плана трябва да са икономично осъществими и да дават възможност за целесъобразно устройство на урегулираните поземлени имоти и на кварталите. Както в процесната Заповед, така и в Решението на ОЕСУТ, не са изложени конкретните факти и обстоятелства които е възприел административният орган във връзка с приложение на чл.108, ал.5 ЗУТ. От обстоятелствената част на акта не става ясно дали главният архитект на СО приема, че искането на жалбоподателя за изработване на ПУП – ПРЗ за собствения му имот не е икономично осъществимо или не дава възможност за целесъобразно устройство или и двете и въз основа на кои фактически констатации обосновава този свой извод.

От друга страна в мотивите на акта е посочено, че към Заявлението жалбоподателят не е представил скица по чл.16, ал.3 от Закона за кадастъра и имотния регистър (ЗКИР), като и справка за картотекираната растителност в имота и геодезическо заснемане.

От обстоятелствената част на акта по никакъв начин не става ясно какво е имал предвид административният орган с констатацията, че не е представена скица по чл.16, ал.3 ЗКИР, доколкото към Заявлението е представена скица № 471/ 25.01.2010г. на процесния имот, издадена от Службата по геодезия, картография и кадастър – [населено място]. Тази скица удостоверява попълването на имота в кадастралната карта и съответно неговото местоположение, граници, размери и данни за правото на собственост (чл.2, ал.1 ЗКИР). Какво е значението на търсената от административния орган скица по чл.16, ал.3 ЗКИР и от къде произтича задължението за представянето ѝ, не са изложени мотиви.

По отношение на извода на административния орган, че към Заявлението не е представена справка за картотекираната растителност в имота и геодезическо заснемане, съдът приема следното:

Съгласно изискването на чл.19, ал.4 от Закона за устройството и застрояването на Столична община (ЗУЗСО) проектите за подробни устройствени планове задължително се придружават от справка за картотекираната растителност и геодезическо заснемане, заверени от общинските органи по озеленяване. От анализа на цитираната норма следва извод, че справката за картотекираната растителност и геодезическото заснемане са част от производството по одобряване на ПУП и тяхното представяне е дължимо към проекта за ПУП, а не към предхождащото го искане за допускане на устройствена процедура. Този извод се налага и от разпоредбата на чл.135, ал.2 ЗУТ, съгласно която към искането за изменение на плана се прилага само и единствено скица с предложение.

Предвид изложеното, съдът приема, че ЗАПОВЕД № РД-09-50-1526/ 11.10.2010г. на главния архитект на Столична община е незаконосъобразен административен акт, който следва да бъде отменен, а преписката върната на административния орган за ново произнасяне по Заявление вх. № ГР-70-00-55/ 02.02.2010г.

На основание чл.143, ал.1 АПК на жалбоподателя се дължат направените разноски по водене на делото, в размер на 150 (сто и петдесет) лева, за държавна такса и адвокатско възнаграждение.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 във вр. с чл.173, ал.2 АПК и чл.215, ал.7

ЗУТ, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, ВТОРО ОТДЕЛЕНИЕ, 25-и състав

РЕШИ

ОТМЕНЯ ЗАПОВЕД № РД-09-50-1526/ 11.10.2010г. на главния архитект на Столична община, като НЕЗАКОНОСЪОБРАЗНА.

ИЗПРАЩА административната преписка на главния архитект на Столична община за ново произнасяне по Заявлението на [фирма] с вх. № ГР-70-00-55/ 02.02.2010г., съобразно мотивите на настоящото съдебно решение, в 14 дневен срок от влизането му в сила.

ОСЪЖДА СТОЛИЧНА ОБЩИНА, представлявана от кмета, с адрес – 1000 С., [улица], да заплати на [фирма], с ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя В. З. Н., с адрес на управление – 1309 С.,[жк], [жилищен адрес] сумата 150 (сто и петдесет) лева – разноси по делото.

Решението е окончателно и не подлежи на касационно обжалване или протест.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ

Боряна Петкова